

Súðavíkurhreppur
Grundarstræti 1-3
420 Súðavík

Reykjavík 17. janúar 2019
UST201812-001/A.B.
10.04.02

Efni: Tillaga – Drög að endurskoðun á Aðalskipulagi Súðavíkurhrepps 2018 - 2030

Vísað er til erindis skipulags- og byggingarfulltrúa Súðavíkurhrepps er barst 4. desember sl. þar sem óskað er umsagnar Umhverfisstofnunar á tillögu að endurskoðun á Aðalskipulagi Súðavíkurhrepps 2018 - 2030 sem er á vinnslustigi.

Umhverfisstofnun hefur farið yfir ofangreind drög að tillögu og telur hana að mestu greinargóða.

Vistgerðir

Í greinargerð í kafla 3.3 er fjallað um gróður og skóglendi og telur Umhverfisstofnun tafla 3.1 vera til fyrirmyndar þar sem eru listaðar eru upp vistgerðir sem finnast í Súðavíkurhreppi og fjallað um verndargildi þeirra. Umhverfisstofnun telur mikilvægt að það komi fram að þær vistgerðir sem hafa hátt verndargildi sér vistgerðir sem séu á lista Bernarsamningsins frá 2014 yfir vistgerðir sem þarfnast verndar.

Umhverfisstofnun telur mikilvægt að það komi fram í tillögunni hver er stefna sveitarfélagsins varðandi verndun vistgerða sem hafa hátt verndargildi. Einnig telur stofnunin mikilvægt að það komi fram í tillögunni hvort skógrækt muni hafa áhrif á verndarsvæði.

Dýralíf

Í greinargerð er í kafla 3.4 fjallað um dýralíf í sveitarfélaginu og telur Umhverfisstofnun jákvætt ef að listaðar eru upp þær dýrategundir sem eru í sveitarfélaginu á svipaðan hátt og tafla 3.1.

Umhverfisstofnun bendir á að Náttúrufræðistofnun Íslands tekur saman válista yfir lífríki landsins, en válistar eru skrár yfir lífverutegundir sem eiga undir högg að sækja eða eru taldar vera í útrýmingarhættu.

Umhverfisstofnun vill benda á að m.a eru selir skráðir á Válista Náttúrufræðistofnunar Íslands (2018). Þar er landselur flokkaður sem tegund í bráðri hættu og útselur flokkaður sem tegund í hættu. Umhverfisstofnun telur mjög mikilvægt að það komi fram hver stefna sveitarfélagsins í verndun tegunda sem eru í hættu.

Sérstök vernd vistkerfa og jarðminja

Í greinargerð tillögunar þar sem fjallað er um 61. gr laga nr 60/2013 um náttúruvernd segir: „Í 61. gr. laganna um náttúruvernd er fjallað um sérstaka vernd vistkerfa og jarðminja sem forðast ber að raska eftir föngum.“

Umhverfisstofnun bendir á að í 61. gr. laga nr. 60/2013 um náttúruvernd er kveðið á um sérstaka vernd þeirra vistkerfa og jarðminja sem taldar eru upp í 1. mgr. og 2. mgr. greinarinnar. Skv. 3. mgr. ber að forðast röskun þeirra náttúru fyrirbæra sem undir greinina falla, nema brýna nauðsyn beri til og ljóst að aðrir kostir séu ekki fyrir hendi. Með orðalaginu „brýn nauðsyn“ er lögð áhersla á að einungis mjög ríkir hagsmunir geti réttlætt röskun og þá fyrst og fremst brýnir almannahagsmunir.

Stofnunin bendir á að skylt er að afla framkvæmdaleyfis, eða eftir atvikum byggingarleyfis, vegna allra framkvæmda sem fela í sér röskun á svæðum sem njóta sérstakrar verndar, sbr. skipulagslög og lög um mannvirki. Á þetta að tryggja að tekið sé til rækilegrar skoðunar hvort framangreint skilyrði sé uppfyllt. Við mat á leyfisumsókn ber að vega saman mikilvægi náttúruminjanna sem í húfi eru og hagsmuni af fyrirhugaðri framkvæmd. Við matið skal litið til verndarmarkmiða 2. gr. og 3. gr. laga um náttúruvernd auk þess sem tekið skal mið af mikilvægi minjanna og sérstöðu í íslensku og alþjóðlegu samhengi, sbr. 3. og 4. mgr. 61. gr.

Óbyggð víðerni

Samkvæmt náttúruverndarlögum nr. 60/2013 eru óbyggð víðerni skilgreind sem svæði í óbyggðum sem er að jafnaði a.m.k. 25 km² að stærð, eða þannig að hægt sé að njóta þar einveru og náttúrunnar án truflunar af mannvirkjum eða umferð vélknúinna farartækja, og í a.m.k. 5 km fjarlægð frá mannvirkjum og öðrum tæknilegum ummerkjum, svo sem raflinum, orkuverum, miðlunarlónum og uppbyggðum vegum. Um 19% landsvæðis Suðavíkurhrepps skilgreind sem óbyggð víðerni. Umhverfisstofnun telur mikilvægt að það komi fram með skýrari hætti í tillögunni hver stefna sveitarfélagsins er varðandi verndun óbyggðra víðerna í sveitarfélaginu.

Fráveita

Umhverfisstofnun bendir á að öll fráveita skal vera skv. reglugerð um fráveitu og skólp nr. 798/1999. Umhverfisstofnun bendir á mikilvægi þess að fjallað sé nákvæmlega og með ítarlegum hætti um hver staða fráveitumála er í sveitarfélaginu, þar sem kæmi fram magn og umfang fráveitu, eðli hreinsivirkja og auk þess er mikilvægt að það komi fram hvert er ástand viðtakans.

Einnig bendir stofnunin á, að ef þörf sé á úrbótum í fráveitumálum og þá þarf að koma fram hver stefna sveitarfélagsins sé varðandi endurbætur og hver tímarammi endurbóta sé.

Efnistaka

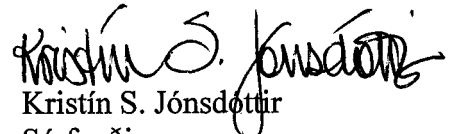
Það er mat Umhverfisstofnunar að efnistaka skuli ekki vera á náttúruverndarsvæðum né svæðum þar sem eru jarðminjar eða vistkerfi sem njóta verndar.

Umhverfisstofnun bendir á mikilvægi þess að efnistakan sé ekki á landi sem hefur hátt verndargildi. Mikilvægt er að tekið sé tillit til jarðmyndana og vistkerfa sem njóta verndar skv. 61. gr. laga um náttúruvernd nr. 60/2013. Öll efnistökusvæði skulu hafa framkvæmdaleyfi sbr. reglugerð 772/2012.

Axel Benediktsson
Sérfræðingur

Virðingarfyllst

Kristín S. Jónsdóttir
Sérfræðingur